

VIBE CHECK OG VÆRTSKAB

Sårbare unges møde med teatret

Udarbejdet af applaus i samarbejde
med Aarhus Teater og Opgang2

OPGANG 2

at
AARHUS TEATER

at
AARHUS TEATER LÆRING

applaus

FORORD

Kunst og kultur har en enestående evne til at røre os, udfordre os og udvide vores forståelse af os selv og verden omkring os. For sårbare unge kan mødet med teatret være særligt meningsfuldt, da det kan skabe rum for refleksion og følelsesmæssig fordybelse. Rapporten udspringer af en samfundsdebat, hvor snakken om Kulturpasset i stigende grad fylder. Denne rapport undersøger konkret hvordan teateroplevelser kan gøres tilgængelige og berigende for unge i sårbare livssituationer, og er lavet i samarbejde med Opgang2 og Aarhus Teater.

Kulturinstitutioner bærer et ansvar for at åbne deres døre bredt og byde publikum velkomne – ikke mindst dem, der ofte kan føle sig fremmede i de rum, der ellers skulle invitere til fællesskab. Når vi inkluderer og engagerer sårbare unge, beriger vi ikke kun deres liv, men også vores institutioner og den kollektive kulturoplevelse.

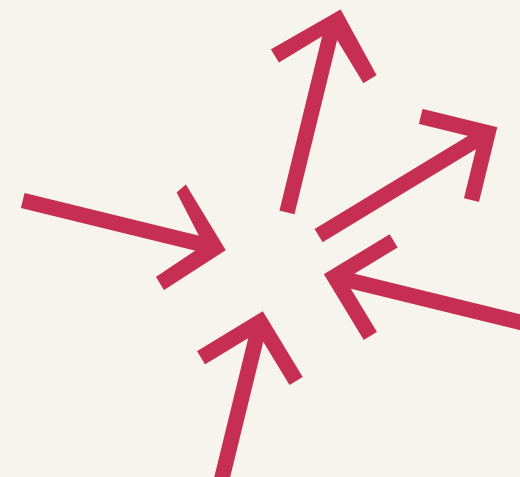
En af de unge fra Opgang2 udtrykte sin oplevelses således:

"Jeg prøvede at forberede mig mentalt, men jeg tror også, det er meningen, at man skal føle de følelser man får. Fordi jeg er lidt mere sårbar [griner], så er det måske lidt hårdere for mig. Jeg tror ikke, der er så meget andet, man kunne have gjort, for man kommer jo også med følelserne."

Teater er både overvældende og forløsende – det er en del af teatrets styrke.

Rapporten, du nu sidder med, belyser de barrierer, der kan stå i vejen for, at sårbare unge kan få glæde af teatret, og præsenterer tiltag til at overkomme disse udfordringer. Det er mit håb, at disse indsigter vil inspirere kulturinstitutioner til at tænke i nye baner og tage konkrete skridt mod større inklusion. For det er i mødet mellem kunsten og mennesket, at transformation kan finde sted – en transformation, vi bør gøre tilgængelig for flere.

Lene Struck-Madsen
Direktør applaus

BAGGRUND OG FORMÅL

Følgende rapport er et kvalitativt studie, der analyserer et samarbejde mellem Aarhus Teater og Opgang2 om sårbare unges møde med teatret.

Formålet var at undersøge konkrete barrierer for, at sårbare unge kan opleve en teaterforestilling. Undersøgelsen havde specifikt fokus på en gruppe unge, som er deltagere i Opgang2 UNGDOMSSPOR. Som del af projektet fik de mulighed for at opleve forestillingen "Tro, håb og kærlighed" på Aarhus Teater.

UNGDOMSSPOR er en afdeling administreret af Opgang2 i Aarhus, som er målrettet specifikt 18-30 årige som står udenfor uddannelsessystem og arbejdsmarked. Her bruges kunst og kultur til udvikle kompetencer og selvforståelse imod målet om at blive selvforsøgende.

Undersøgelsen tager udgangspunkt i holdninger fra deltagerne fra UNGDOMSSPOR. Deltagerne blev interviewet i fokusgrupper før teaterbesøget, for at dokumentere barrierer, samt efter teaterforestillingen for at evaluere på oplevelsen.

Mere udførlig gennemgang af metoden kan findes i metodeafsnittet bagerst i rapporten.

- **Fokusgrupper 1**
– **identificering af barrierer**
15 august 2024
- **Udvikling af tiltag for nedbrydelse af barrierer**
ultimo august 2024
- **Gennemførsel af tiltag**
– **besøg hos Aarhus Teater Læring**
10. september 2024
- **Teaterforestilling på Aarhus Teater**
– **"Tro, håb og kærlighed"**
21. september 2024
- **Fokusgrupper 2**
– **evaluering af tiltag og teateroplevelsen**
26. september 2024

MÅLGRUPPER FOR PROJEKTET

Opgang2 UNGDOMSSPOR benytter kunst og kultur som et redskab i arbejdet med sårbare unge. Deltagerne i undersøgelsen har derfor en grundlæggende interesse for kultur, både i kraft af valget om at deltage i UNGDOMSSPORET og gennem deres virke hos UNGDOMSSPOR. Undersøgelsen kan derfor kun direkte udtale sig om sårbare unge, som har en eksisterende interesse i kunst og kultur. Det kan dog tænkes, at andre sårbare unge vil have lignende barrierer, men det er ikke muligt med sikkerhed at udtale sig om dette.

I samtalerne med de unge er der identificeret to typer af unge blandt deltagerne. I det følgende vil der ved de forskellige tiltag blive refereret til de to typer.

DEN PASSIONEREDE UNGE

- Har et eksisterende kendskab til, og interesse for, teateret
- Teater er en prioriteret
- Åbne over for at eksperimentere mere

FÅ, MEN DE MEST VERBALE

DEN INTERESSEREDE UNGE

- Har en generel interesse for kunst og kultur, men ikke specifikt teater
- Villige til at prøve hvis de tages i hånden
- Hvis de selv skal vælge, vil det være noget de kender på forhånd

FLEST, MEN MINDRE VERBALE

DEN IKKE-INTERESSEREDE UNGE

Kan vi ikke udtale os om i dette projekt

HOVEDRESULTATER

Forberedelse

For at skabe tryghed hos den enkelte unge er det centralt at give mulighed for at forberede sig på forhånd. Det handler både om fysiske rammer, 'hvor skal jeg ind' og 'hvor skal jeg sidde'? Men også Trigger Warnings omkring forestillingens tematikker og indhold, så man ikke bliver overrumplet, når man oplever forestillingen. Generelt jo større mulighed man har for at planlægge og forberede sig hjemmefra, jo mere mental ro kan der skabes, og dermed øge sandsynligheden for, at der overskud og lyst til besøget.

Genkendelighed

De fleste unge er mest interesseret i teaterforestillinger eller generelle tematikker, som de på forhånd kender og relaterer til. Hvis det er en forestilling, som de ikke på forhånd har en relation til, er det centralt at vække deres appetit for det, eksempelvis gennem trailere og introduktioner. Generelt jo større interesse der kan skabes, jo mere motivation er der for at komme afsted. Samtidig giver det også mindre mental plads til stress og nervøsitet inden.

Føle sig velkommen

Det er vigtigt at skabe en følelse af, at den sårbare målgruppe er velkommen på institutionen. Det kan gøres lavpraktisk ved eksempelvis at sælge ørepropper i baren, og dermed indikere, at det er acceptabelt at benytte dem under forestillingen. Men det kan også gøres gennem specialevents som rundvisninger, workshops eller goodiebags. Som både kan give den unge følelsen af at være en ønsket gæst, men også give informationer der kan klæde dem på til oplevelsen eksempelvis i form af materialer om forestillingen.

Trygge rammer

Udover trygheden ved forberedelse, er der også en række elementer på selve dagen, som kan skabe øget tryghed. Det kan handle om placering i salen, at der er rum og mulighed for nemt at komme ud, at man sidder sammen med personer man kender på forhånd samt at man mødes inden og går ind sammen.

HVAD SIGER DE UNGE OM, HVORFOR DE IKKE KOMMER I TEATRET?

I alt 12 sårbare unge blev bedt om at reflektere over, hvad der kunne vække bekymring ved at opleve en teaterforestilling, hvad der kunne være overvældende og hvad man kunne gøre for, at det blev en mere tilgængelig og behagelig oplevelse.

De samtaler blev gennemført som fokusgrupper modereret af en analytiker fra applaus.

Efterfølgende blev indholdet transskriberet, kondenseret og analyseret af analytikere hos applaus.

Der blev her fundet en række konkrete barrierer som eksisterede hos målgruppen. Ligeledes var der en række forestillinger og idéer om, hvad der kunne afhjælpe disse bekymringer og forhindringer.

Overblikket over både barrierer og løsningsønsker fra de sårbare unge blev af applaus præsenteret for en arbejdsgruppe bestående af personer fra Aarhus Teater, Aarhus Teater Læring og Opgang2.

I dette samarbejde blev de unges idéer diskuteret og overført til konkrete tiltag.

Der blev taget højde for at være autentisk overfor de unges faktiske forslag, men det blev også omsat til noget der kunne føres ud i livet under de rammer som projektet havde.

På de følgende sider vil der blive præsenteret fundene fra de første fokusgrupper samt hvad disse blev oversat til af konkrete forslag.

"...men ligesom med epilepsi. Det kan godt være, der er noget her, som psykisk eller fysisk kan påvirke nogle i publikum, selvom det egentlig er meget få mennesker, det egentlig går udover.

- Det er heller ikke alle, der har epilepsi.

- Nej, præcis. Det er nok størstedelen, der ikke har."

LØSNINGSFORSLAG FRA DE UNGE

'How to' og regler

Der er et gennemgående ønske om at kunne forberede sig og blive informeret om de spilleregler der gør sig gældende ved en teaterforestilling

'Vibe Check' og forhåndsviden

Det ønskes at have et kendskab til hvilke tematikker og emner der behandles, så man kan forberede sig og evt. undgå forestillinger der er for voldsomme for en

At finde hvad man kan lide

Der er flere som beskriver det som overvældende og uoverskueligt at udvælge en forestilling, så der efterspørges et nemmere overblik og evt. konkret hjælp til finde relevant indhold. Gælder særligt for de interesserede

Events og følgeskab

Følelsen af at være en del af et fællesskab er centralt for lysten til at deltage. Det kan både skabes gennem specialevents og ved at sikre følgeskab til forestillinger

Praktisk omstændigheder

Særligt økonomi fremhæves som en praktisk omstændighed der mindsker sandsynligheden for, at man deltager. Gælder særligt for de passionerede

Fysiske omgivelser

Der er en række fysiske elementer som nævnes af de unge. Mest fremtrædende er mulighed for brug af ørepropper, et tilgængeligt stillerum og placering nær udgange

De her nævnte forslag er yderligere uddybet og eksemplificeret i 5 værktøjer, som du kan finde på applaus.nu.

Her beskrives også hvordan kulturinstitutioner kan arbejde med at nedbryde de enkelte barrierer.

TILTAG OG DERES SUCCES

På baggrund af løsningsforslagene præsenteret på den forrige side, blev der i samarbejde mellem applaus, Opgang2 og Aarhus Teater Læring udviklet en række konkrete tiltag. De endelige tiltag kan ses på næste side.

Disse blev gennemført ved et besøg hos Aarhus Teater Læring d. 10. september forud for teaterforestillingen som lå d. 21. september.

Der havde været en forventning om et vist frafald, men samtlige unge, som det var planlagt skulle opleve teaterforestillingen endte med at deltage i arrangementet, bortset fra et enkelt sygdomstilfælde.

Den forudgående trygge relation til medarbejderne hos Opgang2, kan sandsynligvis have haft en effekt på dette store fremmøde.

Efterfølgende blev tiltagene og deres betydning for de unge evalueret af de unge gennem fokusgrupper d. 26. september. På de følgende sider vil hvert tiltag blive gennemgået, samt hvilken reaktion de unge havde på den konkrete indsats efterfølgende.

Ved hver tiltag er der en række citater fra deltagerne. Citaterne går på tværs af de to fokusgrupper og forskellige typer af unge, med mindre andet er specificeret.

Generelle citater er i sort og udsagn som er gældende primært for enten **interesserede** eller **passionerede** unge er farvekodet herefter.

En gennemløbende tematik i fokusgrupperne var, at teater er en "følsom" kunstart. Det kom også til udtryk i, at en enkelt ung efter forestillingen fik det psykisk dårligt.

Der var som sådan intet ønske hos de unge om at ændre dette følsomme og sårbare format, da det er en præmis og en del af teateroplevelsen. Men det bør noteres og accepteres i arbejdet med sårbare unge og teater.

KONKRETE TILTAG

- Rundvisning på teatret
- Rundvisning på teatrets værksteder
- Introduktion til forestillingen gennem workshop i Aarhus Teater Læring
- Udlevering af goodiebag
- Stillerum tilgængeligt under forestillingen

RUNDVISNING I SALEN

Første tiltag var en rundvisning på teatret. Gruppen af unge mødtes ved Aarhus Teaters hovedindgang sammen med en vejleder og en professionel kunstner fra Opgang2 og en analytiker fra applaus. Her fik de en introduktion til teatrets historie af to teaterpædagogiske undervisere fra Aarhus Teater Læring fra Aarhus Teater Læring. Derefter fulgte en rundvisning i salen fortsat med historisk inputs. Så gik ruten fra indgangen op til de specifikke pladser de skulle sidde på. Til sidst fik de også fremvist et værelse, som ville være tilgængeligt for de unge i forbindelse med forestillingen.

"Det giver også en eller anden form for tryghed, at man ved hvad man bliver mødt af, når man kommer. Det tager mange af de usikkerheder, der kan være med: hvor skal jeg gå ind, og hvilken vej skal jeg gå rundt osv. Det bliver allerede pillet fra, så der er lidt mere ro i hovedet allerede fra starten af."

Der var udbredt begejstring for rundvisningen. Det skabte ro og tryghed, at man på forhånd vidste hvor man skulle sidde, og hvordan man kom derhen. Særligt de **interesserede** som ikke havde været på Aarhus Teater før værdsatte dette, men det havde også værdi for de **passionerede**.

"Det var vildt dejligt at have set, hvor vi skulle sidde inden synes jeg. Ikke, at det er noget jeg har tænkt meget over før, men det gav virkelig sådan en. Sådan jamen jeg ved godt, hvor jeg skal gå hen, så sådan, det jeg skal bekymre mig mest om, det er ikke at gå ind i nogen på vej derhen"

RUNDVISNING I VÆRKSTEDERNE

De unge fik også en rundvisning og introduktion til Aarhus Teaters kostumeafdeling, malersal og rekvisitlager. Hvert sted fortalte en medarbejder om sit arbejde og specifikt om elementer som knyttede sig til "Tro, håb og Kærlighed."

"Det var megafedt. Det synes jeg virkelig. Og også det der med at få både sådan generelt, men at der også var et lille fokus på den forestilling, vi skulle ind og se. Det var også fedt at få noget bagom."

Generelt var der bred begejstring for denne oplevelse, som blev oplevet som meget spændende.

Der blev også skabt nogle fixpunkter for de unge til selve forestillingen: *"Til klassefesten er der to drinks som er rigtige, og resten er lavet af plastik. Prøv at se, om I under forestillingen kan spotte hvilke der er ægte."*

"Jeg synes det er rigtig fedt det der på rundvisningen, at vi fik vist nogle af de ting. De viste os bladene. Og så gik man i sådan en halvanden uge og undrede sig over, hvad bladene skulle bruges til. Og så, så man dem. Og så var det bare fantastisk."

Fixpunkterne vækkede de unges nysgerrighed på forestillingen, man gik og glædede sig til se det udspille sig. Det gav også noget at holde fokus på under forestillingen.

Dog blev rundvisningerne sammenlagt lidt lang tid for nogle. Men direkte adspurgt ønskede de alligevel ikke at undvære noget, men tidsmæssigt var en time max for flere.

"Jeg synes også rundvisningen var mega fin. Jeg synes også den varede lidt lang tid. Især når man skulle gå rundt med alle sine ting."

*"Jeg vælger nærmest kun ting,
jeg allerede ved noget om.
Jeg reagerer ret voldsomt på
forskellige følelser, og jeg har
ikke lyst til at reagere på et
eller andet, fordi det er lidt
trist eller voldeligt."*

INTRODUKTION TIL FORESTILLINGEN

Efter rundvisningen på teateret og i huset udførte de to undervisere fra Aarhus Teater en sanserejse og introduktion til forestillingen. De unge blev placeret i en intermisteisk 60'er stue og fik afspillet Beatles musik og fortalt om politiske strømning i tiden, mens de spiste kage og drak te.

Efterfølgende fik de forklaret om forestillingen overordnet, og specifikt forklaret en voldsom scene i forestillingen, som potentielt kunne være en trigger for nogen.

Alle var meget glade for oplevelsen, og at man kendte til forestillingen og dens indhold, det gav mulighed for at man kunne glæde sig og dermed undertrykke nogle usikkerheder.

"Jeg synes det var fedt, at man igen får lidt at vide, så man ligesom er indstillet på, hvad det handler om. Men det gør også, at man koncentrere sig, og man begynder at glæde sig så meget, at noget af alt den usikkerhed, der ellers kan være, det er der faktisk slet ikke tid til. Fordi nu har man fået lov at høre lidt om, hvad det er. Så det dæmper helt sikkert nogle af de ting, som gør, at det kan være overvældende, synes jeg."

INTRODUKTION TIL FORESTILLINGEN

I forhold til trigger warnings og advarsler om forestillingens indhold er der lidt forskellige holdninger til til behovet, blandt deltagerne i fokusgrupperne. Alle var glade for den information der blev givet, men nogle ønskede lidt mere, særligt hos de **interesserede unge**.

"Altså, det havde nok været rart, at der også var mere info, end bare det med aborten. Men det er faktisk et hårdt stykke alligevel, fordi der er jo også det der med familie og sådan noget."

Hvor andre, specielt de **passionerede**, som har et større forudgående til teater, gav udtryk for, at de ikke havde behov for mere.

"Jeg var glad for at vide, at der var den der hjemmeabort scene. Det var jeg glad for at vide. Jeg behøvede i hvert fald ikke mere. Det var den eneste ting, hvor jeg tænkte Uf, der var jeg glad for jeg var forberedt."

Udover varierende holdninger til mængden af trigger warnings, var der også blandt nogen, et ønske om at få det på skrift.

"Ja altså jeg er stadig tilhænger af på skrift, men det er også bare sådan noget jeg godt kan lide. At det ikke er sådan, hvis der kommer tre forskellige og siger 'Og husk nu, at det er voldsomt, at der kommer det her' og at man lige skal få det, ja, det ved jeg ikke, fra munden. Det er nogle gange nemmere at forholde sig til på papiret."

Derudover var der også nogle som påpegede at kombineret var indføringen og rundvisningerne lige til den lange side, de skulle i hvert fald ikke være længere end de to timer, som de samlet var.

GOODIEBAG

De unge fik hver en mulepose som indeholdt programmet til "Tro, håb og kærlighed", Aarhus Teaters sæsonbrochure, en kuglepen, en flaske vand, ørepropper, lidt slik samt en håndskrevet personlig hilsen.

Generelt var de unge meget glade for muleposerne. Det gav dem en følelse af være velkomne og ønskede. Særligt i forhold til ørepropperne og en håndskreven hilsen fra Aarhus Teater Læring. De fleste havde selv speciallavede ørepropper i deres taske, hvorfor de ikke brugte de udleverede, men de værdsatte, at det blev anerkendt, at det var i orden at bruge.

"Men jeg synes det er sødt, fordi det siger også, at man må gerne have dem på. Det synes jeg er virkelig fint."

Goodiebagen kom dog for tidligt, da de fleste havde smidt tingene væk inden forestillingen.

"Ja, jeg endte med at tømme muleposen på dagen, fordi jeg skulle bruge tasken til noget andet på vej hjem. Så alt det har bare ligget på mit skrivebord i halvanden uge, så jeg har ikke rørt ved det."

Derudover blev det også foreslået, at listen med triggers kunne have været en del af goodiebag'en.

"... tanken var sød. Den lille brochure var nice at få med hjem. Det lille hæfte om det stykke vi skulle ind og se. Ja, det var fedt. Det kunne man måske godt have nøjes med."

*"Der er det der med etiketten af,
hvad du gør, og hvad du ikke gør.
Hvor der nogle gange bliver sat nogle
forskellige ting omkring, at det her
er sådan en ting, som du ikke gør."*

*Hvor det er sådan lidt,
hvorfor gør vi ikke det?*

*Selvfølgelig skal folk da have lov til
at have ørepropper eller høreværn
på, hvis de har brug for det."*

TILGÆNGELIGT STILLERUM

De unge havde under forestillingen et stillerum tilgængeligt, som var blevet efterspurgt under de første fokusgrupper. Det var et mødelokale som lå tæt på salen, som de unge havde adgang til under forestillingen. Her kunne de gå hen, hvis de havde brug for en pause. Det blev dog ikke brugt af nogen.

"Jeg ved ikke, om der var nogen, der brugte det. Sådan, men det kan godt være, at det kunne være en god ting at have i forhold til andre forestillinger. Jeg ved ikke, om det nødvendigvis er nødvendigt altid at have til rådighed."

De **passionerede** udtrykte mindre behov for dette tilbud.

Andre fremhævede, særligt de **interesserede**, at de hellere ville helt ud og få frisk luft, hvis de skulle have brug for at trække sig, samtidig med at der er problemer ved at forlade salen, da man så misser dele forestillingen.

"Fordi det er også det der med, at hvis du går, så misser du noget af stykket, og så forstår du ikke, hvad der foregår, når du kommer tilbage. Jeg ved ikke, om det er lidt overflødigt, det der rum. Det er rart at have, hvis det er. Men jeg tror hellere, jeg ville gå udenfor og få noget frisk luft."

PLACERING I SALEN

Alle sad samlet i tre rækker på første balkon, ud til gangen og tæt ved en dør.

"Det var nogle lækre pladser.

- Jeg synes, det var rart, at man ikke sad midt inde i menneske flokken, at man sad ligesom på sidelinjen."

Pladserne var på forhånd udvalgt af Aarhus Teater som nogle, hvor der netop var plads og rum omkring, hvilket blev værdsat af de unge. Udover den rent fysiske placering, var der også en stor glæde og tryghed ved, at de sad sammen som gruppe.

"Jeg er mere tryk i det der med at sidde med folk, som jeg 100% vidste, forstod hvordan jeg havde det, hvis jeg havde brug for at gå. Det synes jeg var meget trygt. I stedet for at sidde der alene eller med en anden person, som måske ikke helt forstår dig. Men at sidde med en gruppe hvor der er 100% forståelse for at hvis jeg havde brug for at gå. Det synes jeg var rart."

FÆLLESSKAB OG VÆERTSKAB

På selve forestillingsdagen mødtes de unge og medarbejderne fra Opgang2 mødtes ude foran teateret ca. en halv time inden forestillingen og gik samlet ind og fandt deres pladser.

På samme måde som vedrørende placering i salen, er følelsen af at være en del af en gruppe, afgørende for tryghedsfølelsen.

"Rart at blive hentet. I stedet for at gå ind. Der var også virkelig mange mennesker. Ja, så det var mega rart at blive hentet."

Udover følelsen af fællesskab, er det også her centralt med god tid. For kort tidsinterval inden forestillingen kan skabe en unødvendig stressfaktor.

"Jeg synes, det var dejligt at kunne sidde på min plads og se alle folk skulle skynde sig til deres pladser. "Åh, hvor sidder vi henne. Klokken har ringet," men vi var ligesom good."

A photograph of two men in suits sitting on a dark ledge. The man on the left is wearing a mustard yellow suit and has his head tilted back, eyes closed, and mouth slightly open. The man on the right is wearing a grey suit and is looking upwards with a slight smile. They are both wearing lapel microphones. The background features large, glowing, golden-yellow circular shapes against a dark background. The ledge they are sitting on has a strip of small, warm-white lights along its edge.

*"Jeg tror også, jeg glædede
mig for meget, til at jeg havde
tid til at stresse over det."*

KONKLUSION

De unge var meget positive overfor hele forløbet. Alle som skulle se forestillingen endte med at se den, der var kun et enkelt afbud grundet sygdom. Deltagerne gav alle udtryk for en god oplevelse med at se forestillingen. Ligeledes var der også begejstring var for alle tiltagene.

Rundvisningerne og indføring i forestillingen vakte begge stor begejstring, og var en interessant oplevelse i sig selv, da det var en ny og anderledes oplevelse, men det vækkede også deres appetit for både den konkrete forestilling og for det at gå i teatret generelt.

De unge fortæller, at de havde mindre tid til at være stressede og nervøse, fordi spænding og det at man glædede sig i højere grad var det, der fyldte mentalt. Det har altså været succesfuldt at skabe en så stor forventningsglæde, at det har kunne dulme nogle usikkerheder før forestillingen.

En enkelt ung blev meget overvældet af selve forestillingen og fik det dårligt efter vedkommende kom hjem. Der var dog stadig lyst til at se mere teater hos vedkommende, men også en understregelse af, at det er "følsomt" at se teater, og det vækker stærke følelser hos tilskueren. Hvilket ikke nødvendigvis er dårligt, men at det bare er en overvældende oplevelse i sin essens.

I fokusgrupperne blev der givet udtryk for, at en form for debrief ikke umiddelbart var ønsket, men det kan overvejes, om en form for efterfølgende bearbejdning kan hjælpe mod følelsen af overvældethed.

Udover skabelsen af forventning hos deltagerne, har det også været centralt at skabe trygge rammer, hvor man hver især var klar over hvad oplevelsen ville komme til at indeholde. Det gælder i forhold til placering af siddepladser i salen, tematikker i forestillingen samt generelt hvilke regler og forventninger der er ved en teaterforestilling.

KONKLUSION FORTSAT

De forskellige tiltag som både skabte forventning og afklarede usikkerhed på forhånd ville dog ikke nødvendigvis skulle gentages hver gang den samme sårbare unge skulle besøge et teater.

De unge var tydelige i deres tilfredshed med tiltagene, men udtrykte også, at det grænsede op til at være for langt med rundvisningen og introduktionen, der samlet tog to timer. Og at det samtidig ikke nødvendigvis ville være noget, som de i sin helhed ønskede at opleve igen.

Introduktionen til forestillingen og fremvisningen af ens specifikke pladser blev begge understreget som tilbud der altid vil skabe tryghed hos den enkelte.

Hvorimod rundvisninger i værkstederne i højere grad er interessant første gang det opleves, og de fleste havde ikke et ønske om at skulle gentage dette, næste gang de skulle i teateret.

Men både den korte og udvidede udgave af disse tiltag, er tilbud som vil kunne skabe inklusion, da det imødegår behov hos den sårbare unge målgruppe.

Derudover er følelsen af at være en del af et fællesskab centralt for at skabe tryghed.

At sidde sammen med personer man kender i forvejen, og at mødes inden og gå ind i samlet flok, er begge dele noget der skaber ro.

Det er også vigtigt at få de unge til at føle sig velkomne og ønskede på teatret. Det kan gøres ved eksempelvis salg af ørepropper i baren, samt udlevering af goodiebag eller invitation til specialevents.

Goodiebagen kom dog for tidligt i dette projekt, da de fleste havde smidt tingene væk inden forestillingen. Derudover blev der nogle efterspurgt en fysisk liste med trigger warnings, som kunne indgå i denne pose.

På samme måde som tiltagenes længde, skal man også have en opmærksomhed på hvor lang forestillingen er. Nogle unge påpeger, at forestillingen med sine to en halv time, var lidt til den lange side.

Alt i alt var tiltagene en succes, og der var bred enighed hos både de *passionerede* og *interesserede* unge, om at de var nysgerrige på flere teateroplevelser.

METODEAFSNIT

Applaus har gennemført to gange to fokusgrupper med unge deltagere i Opgang2s UNGDOMSSPOR.

Med henblik på den særlig sårbare målgruppe for analysen, var der et gennemløbende fokus på at skabe så trygge rammer som muligt. Derfor blev al direkte kommunikation med de unge inklusiv invitationen til deltagelse i fokusgrupperne varetaget af Opgang2s vejledere.

Fokusgrupperne blev gennemført i Opgang2s lokaler i forbindelse med en almindelig aktivitetseftermiddag, for at sikre større fremmøde og tryghed.

Første rundefokusgrupper blev gennemført med 12 unge, 5 deltagere i 1a (+ 1 vejleder) og 7 deltagere i 1b (+ 1 vejleder).

Vejlederen var ikke en del af diskussion, men deltog efter Opgang2s vurdering, for at de unge havde et velkendt ansigt.

Fokusgrupperne blev modereret af en analytiker fra applaus.

De konkrete tiltag blev gennemført ved et besøg hos Aarhus Teater. Her deltog 10 unge, (der var et enkelt afbud grundet sygdom og en grundet travlhed), to vejledere fra Opgang2 samt analytikeren fra applaus. To undervisere fra Aarhus Teater Læring ledte gruppen gennem de forskellige tiltag.

Anden runde fokusgrupper blev gennemført med 7 unge. 5 deltagere i 2a (+ 2 vejledere) og 2 deltagere i 2b (+1 vejleder). Her var et større frafald af deltagere, muligvis på grund af meget dårligt vejr den dag fokusgrupperne blev gennemført.

Efterfølgende er alle fokusgrupper transskriberet.

Interviewguide samt transskriptioner kan fremsendes efter ønske, kontakt: sigrid@applaus.dk

Det bør noteres, at "sårbare unge" er en bred og alsidig gruppe af mennesker med mange forskellige behov og ønsker. Da termen er et paraplybegreb der dækker over mange forskellige udfordringer, vil tiltag i denne rapport ikke være aktuelle for alle, men indsigter vil kunne tilpasses og bruges til at skabe inklusion for personer i svære livssituationer.

*"Så jeg er ikke interesseret i teater.
Men jeg har lyst til at tage
i teatret igen."*

Applaus er finansieret af kulturministeriet

Undersøgelsen er lavet i samarbejde med Opgang2 og Aarhus Teater

Grafik: Degn Grafisk

Billeder: Plakatbillede Tro, håb & kærlighed, Aarhus Teater:

Artwork Liengaard Art / Foto: Per Arnesen

Forestillingsbilleder Tro, håb & Kærlighed, Aarhus Teater: Emilia Therese

OPGANG 2

at
AARHUS TEATER

